

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 2519/06
19.02.2007. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Новице Пековића, председника већа, Слободана Рашића и Соње Манојловић, чланова већа, са саветником Милом Бандуком као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела неовлашћеног држања опојних дрога из члана 246. став 3. Кривичног законика, решавајући о жалби окривљене изјављеној против пресуде Окружног суда у Пожаревцу К. бр. 60/2006 од 13.11.2006. године, у седници већа одржаној дана 19.02.2007. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Поводом жалбе окривљене АА, а по службеној дужности УКИДА СЕ пресуда Окружног суда у Пожаревцу К. бр. 60/2006 од 13.11.2006. године и предмет враћа истом суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом оглашена је кривом окривљена АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246. став 3. Кривичног законика за које дело је осуђена на казну затвора у трајању од 3-три месеца.

Истом пресудом окривљеној је изречена мера безбедности одузимања предмета – опојне дроге наведене у изреци побијане пресуде.

Окривљена је ослобођена плаћања трошкова кривичног поступка и одређено да исти падну на терет буџетских средстава суда.

Против те пресуде жалбу је изјавила окривљена због одлуке о кривичној санкцији, с предлогом да се првостепена пресуда преиначи изрицањем новчане казне или условне осуде.

Републички јавни тужилац Србије је поднеском Ктж. бр. 36/07 од 17.01.2007. године, предложио да се жалба као неоснована одбије, а првостепена пресуда потврди.

Врховни суд је одржао седницу већа, размотрио све списе овог предмета заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у смислу члана 380. ЗКП и по оцени навода изнетих у жалби, нашао:

Првостепена пресуда садржи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, која се огледа у томе што је изрека побијане пресуде противречна разлозима.

Наиме, у изреци првостепене пресуде стоји да је окривљена неовлашћено држала опојну дрогу па да је тиме извршила кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246. став 3. Кривичног законика, а у образложењу пресуде на страни 4 првостепени суд утврђује да је окривљена један део

купљене дроге искористила направивши један «цоинт» који је попушила, а остатак оставила за касније, дакле да је дрогу држала за сопствену употребу.

Изрека пресуде, међутим, треба да садржи поред чињеница и околности које представљају обележја кривичног дела и чињенице и околности од којих зависи примена одређене одредбе кривичног закона (члан 356. став 1. тачка 1. ЗКП).

Како у изреци побијане пресуде није наведено да је окривљена дрогу држала за сопствену употребу, а у образложењу то суд утврђује, то је изрека противречна разлозима, па је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП.

Осим тога, у смислу члана 17. став 2. ЗКП, суд је дужан да с једнаком пажњом испитује и утврди како чињенице које терете окривљеног тако и оне које му иду у корист. Околност да је окривљена држала дрогу за себе иде у прилог окривљеној због могућности примене одредаба о блажем кажњавању, па је суд био дужан да ту околност унесе у изреку пресуде, а притом није дужан да примени правила о ублажавању сходно члану 246. став 4. Кривичног законика. Зато је првостепена пресуда морала бити укинута поводом жалбе окривљене, а по службеној дужности да би се у новом поступку отклонио пропуст на који је овим решењем указано и донела правилна на закону заснована и јасно образложена одлука.

Са изнетог, а на основу члана 389. ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци овога решења.

Записничар, Председник већа-судија,

Мила Бандука, с.р. Новица Пековић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

сђ